

תת"ע 9203/04/20 - מדינת ישראל נגד אמיר עוסמאן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9203-04-20 מדינת ישראל נ' אמיר עוסמאן
תיק חיצוני: 10154988546

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אמיר עוסמאן

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם בתאריך 29/12/20.

כיום עותר הנאשם לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ולתת לו את יומו בבית המשפט. לטענת הנאשם הוא לא קיבל זימון לבית המשפט, כן טוען כי מעיון באישור המסירה עולה כי המסירה חזרה בציון "לא נדרש".

המאשימה מתנגדת לבקשה, מפנה לכל אישור המסירה בתיק וטוענת כי מדובר בחזקת מסירה כדין.

דין והכרעה

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

עיון באישור המסירה מלמד כי הוא נשלח לכתובתו של הנאשם, כשעל ההזמנה מצוינת במפורש כתובתו של הנאשם (אותה כתובת המצוינת אף בבקשתו הנוכחית של הנאשם). בנוסף, כפי העולה מהאישור הסרוק למערכת, פקיד הדואר מציין כי האישור נמסר לנמען הרשום והוא אף נחתם. על הנאשם היה לעמוד בנטל ההוכחה ולהראות כי לא קיבל את דבר הדואר שלא באשמתו וזאת לא עשה. לא די בעניין זה בהצהרה כללית כי לא קיבל את דבר הדואר.

תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה, מקום בו ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום, אלא אם הנאשם יוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו. זאת לא עשה הנאשם. הנאשם כלל וכלל לא התמודד עם אישור המסירה או עם תוכנו ופרט להעלאת טענה כללית כי לא קיבל זימון לדין לא התייחס לכך. אין באמור כדי לסתור את חזקת המסירה. ר' עפ"ת 37016-12-18 נבואני נ' מדינת ישראל [25.12.18]:

"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין ("רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם) פורסם בנבו] פסקה 35 (25.3.2018).

זאת ועוד, הנאשם אף לא פירט בבקשתו מה הם נימוקי הגנתו, ולא טען דבר בעניין "עיוות הדין" שנגרם לו. היינו, גם לגופו של עניין אין מקום להשבת הגלגל לאחור. כידוע, טענות בעלמא אינן מצדיקות בקשות כגון דא. כידוע:

"משנמנע המבקש מלפרט בפני בית המשפט לתעבורה את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, אין לקבל את טענתו הכללית כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט" (רע"פ 9019/17 מקסים סדובי הנ"ל).

וכן-

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ז' אייר תשפ"א, 19 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.